

Posudek na diplomovou práci

Ondřeje Tichého

zpracovanou v zimním semestru akademického roku 2009/10

K zadání diplomové práce a povaze úkolu

Diplomant zpracoval návrh na téma

„Bode-Museum Berlin“.

Jeho úkolem bylo navrhnout rozšíření Bode-Musea v Berlíně, zaměřeného na klasické evropské a německé umění od antiky po barok. Dominantní stará budova muzea tvoří špičku Muzejního ostrova v Berlíně. Pro novostavbu byl zadán pozemek na jihozápad od stávající budovy, na protější straně kanálu Kupfergraben. Nová budova by měla nabídnout výstavní a pracovní prostory muzeu, zejména částem sbírky pokrývajícím kulturní okruh na sever od Alp. Zamýšlená novostavba prakticky zdvojnásobuje prostorové kapacity stávající instituce. Zadání práce vycházelo ze soutěže, vypsané firmou Xella pro německé studenty.

K průběhu práce

Diplomant pracoval na projektu samostatně a odevzdal práci ve stanoveném termínu. Vlastnímu návrhu předcházelo seznámení s řešeným místem, získávání a studium doplňujících informací.

Komentář k řešení

Autor převzal obrys zastavitelné plochy s malou úpravou severního rohu jako půdorysný základ svého návrhu. Jeho koncepce je jednoduchá a osvědčená. Uprostřed hmoty nového muzea vytváří vstupní dvoranu, která nabízí v úrovni přízemí veřejně přístupnou zónu, do které lze vstoupit jak od jihu z náměstí před univerzitní knihovnou bratří Grimmů, tak ze severu od špičky Muzejního ostrova. Monumentalita dvorany odpovídá jejímu významu. Je tím, čím slibuje být – centrálním orientačním a komunikačním prostorem. Má drobná výhrada k ní platí poněkud skryté poloze výtahů pro návštěvníky.

Lapidární hmota se scharounovským prohnutím linie střechy se odlišuje od svého okolí aniž by mu ubližovala. Zřetelně zdvižená severní špička je decentní odpovědí na kupoli staré budovy Bode-Musea. Výrazně svislé členění fasád naopak přiřazuje nové muzeum k nedávno dokončené univerzitní knihovně a k navrhovanému komplexu Museumshöfe a přejímá (snad až příliš snadno) zálibu ve vertikalitě, typickou pro momentálně převládající architektonický jazyk nových berlínských veřejných budov. Je ale logickou odpovědí na křivky fasád.

Viceméně rovnoměrná hra s vertikálními otvory umožňuje sice bez problémů osvětlit kteroukoliv prostor muzea, přiléhající k jeho obvodu, vede ale k určité monotónnosti výrazu budovy a ubírá jí možný potenciál odstupňování jejího výrazu. Jediným oživením tak zůstávají oba jakoby zdvižené rohy, nabízející zároveň vstupy pro veřejnost.

V půdorysech tahá za oči podivně umístěné únikové schodiště, zasahující do plochy krátkodobých výstav v přízemí. Nemá navíc, stejně jako dvě další obdobná schodiště, zřetelné a krátké spojení s exteriérem. Otázky vyvolává i vložené mezipatro nad kancelářemi druhého NP. Jeho půdorysný rozsah je sice zřejmě dostatečný pro splnění požadavků stavebního programu, vyvolává ale otázky o využitelných výškách řady drobných místností v té části půdorysu dílen a jejich zázemí, které nepokrývá.

To jsou ale drobné výhrady, muzeum jako celek jinak díky jednoduché koncepci funguje dobře.

Obsah a rozsah odevzdaného elaborátu

Práce je uvedena potřebným rozbořem místa a úkolu. Průvodní i technická zpráva poskytují potřebné informace.

Velmi zřetelné exteriérové i interiérové vizualizace umožňují dobré posouzení zamýšleného působení stavby. V dokumentaci A3, podle které je psán tento posudek, chybí sice pohled na severozápadní fasádu, její charakter je ale zřejmý z vizualizace a obdobný všem ostatním stranám budovy.

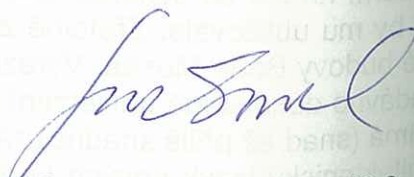
Hodnocení

Silou návrhu je jeho koncepční, prostorová a provozní jednoduchost. Jeho slabinou pak poněkud fádní členění fasád. Autorovi ovšem není možné vytýkat, že evidentně vsadil na jistotu. Jeho zážitek z nezaslouženě nezdařené obhajoby diplomové práce v minulém semestru mnohé vysvětluje.

Diplomová práce Ondřeje Tichého představuje autora jako architekta schopného zvládnout seriózním způsobem relativně obsáhlé zadání. Ačkoliv bych uvítal v některých ohledech méně konzervativní přístup, oceňuji předvedenou zralost a přes drobné výhrady k dílčím částem práce navrhuji její ohodnocení známkou

výborně minus

V Liberci 22.1.2010

prof.ing.arch.akad.arch. Jiří Suchomel
vedoucí diplomní práce